

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้เพื่อทราบว่ามีนักเรียนหญิงที่เข้ามาศึกษาในแผนกวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียนช่างกลปทุมวัน ซึ่งเคยจัดไว้สำหรับนักเรียนชายโดยเฉพาะจะสามารถเรียนได้หรือไม่เพียงไร หากว่าองค์ประกอบอื่น ๆ ไม่ต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยนี้ ได้แบ่งออกเป็น ๓ ภาค คือ

๑. การวิเคราะห์นักเรียนชายและหญิง เพื่อหากลุ่มที่เท่าเทียมกัน จำแนกตามสาขาวิชาช่าง ให้มีองค์ประกอบที่เหมือนกัน

๒. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูอาจารย์ ในโรงเรียนช่างกลปทุมวันที่มีต่อผลการเรียนของนักเรียนทั้งสองเพศ

๓. วิเคราะห์เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองเพศในวิชาสามัญ วิชาสัมพันธ์ และวิชาชีพ และใช้ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครู ประกอบผลการศึกษานักเรียนทั้งสองเพศ

ผลการวิจัยมีดังนี้

นักเรียนที่เป็นตัวอย่างในการวิจัยทั้งหมดมี ๔๕ คน เป็นนักเรียนในแผนกช่างยนต์ ชั้นปีที่ ๒ มี ๑ คน ชั้นปีที่ ๓ มี ๗ คน ช่างวิทยุชั้นปีที่ ๒ มี ๔ คน ชั้นปีที่ ๓ มี ๔ คน ช่างไฟฟ้า ชั้นปีที่ ๒ มี ๓ คน ชั้นปีที่ ๓ มี ๔ คน ช่างกลโรงงาน ชั้นปีที่ ๒ มี ๒ คน ชั้นปีที่ ๓ มี ๗ คน

เมื่อได้จำนวนนักเรียนแล้ว ได้ทำการวิเคราะห์คะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
ของนักเรียนแต่ละคน ในชั้นปีที่ ๒ และปีที่ ๓ ทั้งวิชาสามัญ วิชาสัมพันธ์และวิชาชีพ ในแ่
ละซ่าง แล้วนำความเห็นของครูมาประกอบการพิจารณาผลการเรียนของนักเรียนทั้งสอง
เพศต่อไปนี้

๑ วิชาสามัญ

นักเรียนทั้งสองเพศที่อยู่ในชั้นปีที่ ๒ และมีลักษณะเหมือนกันเป็นชาย ๑ คน หญิง
๑ คน ทั้งสองคนนี้ได้คะแนนวิชาสามัญ และวิชาสัมพันธ์และวิชาชีพ เฉลี่ยแล้วนักเรียนชาย
เรียนดีกว่านักเรียนหญิงตามค่าเฉลี่ยของคะแนนร้อยละ

นักเรียนรางวัลทั้งสองเพศที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ ๓ ที่มีลักษณะเหมือนกันตามเกณฑ์
ที่วางไว้ จำนวน ๑๔ คน เป็นชาย ๙ คน หญิง ๕ คน การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผล
ต่างของผลการเรียนวิชาสามัญ วิชาสัมพันธ์และวิชาชีพ โดยเฉลี่ยของนักเรียนหญิงและชาย
ในกลุ่มนี้ไม่ต่างกัน ยกเว้นผลการเรียนวิชาสัมพันธ์ และวิชาชีพ ในชั้นปีที่ ๒ ต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญในเชิงสถิติ

ผลของการวิเคราะห์นี้ไม่ตรงกับความเห็นของครูอาจารย์ที่มีต่อผลการเรียนของ
นักเรียนทั้งสองเพศในวิชาสามัญ วิชาสัมพันธ์ วิชาปฏิบัติต่าง และคุณสมบัติทั่วไปทางต่าง
ตามผลวิเคราะห์ในภาค ๒ นักเรียนชายดีกว่านักเรียนหญิงในทุกสาขาวิชา

๒ วิชารางวัลวิทยุ

นักเรียนทั้งสองเพศที่อยู่ในชั้นปีที่ ๒ ที่มีลักษณะเหมือนกันตามเกณฑ์ที่วางไว้
จำนวน ๑๖ คน เป็นชาย ๘ คน หญิง ๘ คน การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลต่างของ
ค่าเฉลี่ย ของคะแนนวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์ และวิชาชีพในชั้นปีที่ ๑ และปีที่ ๒ โดย
เฉลี่ยของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน

นักเรียนรางวัลที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ ๓ และมีลักษณะเท่าเทียมกันตามที่ใดกำหนดไว้ จำนวน ๑๖ คน เป็นชาย ๘ คน หญิง ๘ คน การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนวิชาสามัญ วิชาสัมพันธ์ และวิชาชีพในชั้นปีที่ ๑ และชั้นปีที่ ๒ และชั้นปีที่ ๓ ภาค ๑ และ ๒ โดยเฉลี่ยของนักเรียนชายหญิงในกลุ่มนี้ไม่ต่างกัน

ผลของการวิเคราะห์นี้ไม่ตรงกับความคิดเห็นของครูอาจารย์ในโรงเรียนช่างกลปทุมวันที่มีต่อผลการเรียนของนักเรียนทั้งสอง เพศตามผลการวิเคราะห์ ในภาคที่ ๒ ว่านักเรียนชายดีกว่านักเรียนหญิงในทุกสาขาวิชา

๓ วิชาช่างไฟฟ้า

นักเรียนทั้งสองเพศที่อยู่ในชั้นปีที่ ๒ ที่มีลักษณะเท่าเทียมกัน ได้จำนวน ๖ คน เป็นชาย ๓ คน หญิง ๓ คน การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนวิชาสามัญ วิชาสัมพันธ์ และวิชาชีพ ในชั้นปีที่ ๑ และ ๒ โดยเฉลี่ยของนักเรียนหญิงและชายในกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน

นักเรียนทั้งสองเพศที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ ๓ ที่มีองค์ประกอบอย่างอื่นเท่าเทียมกัน นอกจากเพศ ได้จำนวน ๑๘ คน เป็นชาย ๙ คน หญิง ๙ คน การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนวิชาสามัญ วิชาสัมพันธ์ และวิชาชีพในชั้นปีที่ ๑ ปีที่ ๒ และภาค ๑ ภาค ๒ ของปีที่ ๓ โดยเฉลี่ยแล้วผลการเรียนของนักเรียนทั้งสองเพศในกลุ่มนี้ไม่ต่างกัน

ผลการวิเคราะห์นี้ไม่ตรงกับความคิดเห็นของครูอาจารย์ที่มีต่อผลการเรียนในวิชาสามัญ วิชาสัมพันธ์ และวิชาชีพ รวมทั้งคุณสมบัติทั่วไปทางช่างของนักเรียนทั้งสองเพศตามผลการวิเคราะห์ในภาค ๒ ว่านักเรียนชายดีกว่านักเรียนหญิงในทุกสาขาวิชา

๔ วิชารางวัลโรงงาน

นักเรียนทั้งสองเพศที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ ๒ ที่มีลักษณะเท่าเทียมกัน ใ้จำนวน ๔ คน เป็นชาย ๒ คน หญิง ๒ คน การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนวิชา สามัญของนักเรียนทั้งสองเพศในชั้นปีที่ ๑ โดยเฉลี่ยไม่ต่างกัน แต่ผลการเรียนโดยเฉลี่ยในชั้นปีที่ ๒ ทั้งภาค ๑ และภาค ๒ ของนักเรียนทั้งสองเพศในกลุ่มนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิเคราะห์ผลการเรียนของนักเรียนทั้งสองเพศ ในชั้นปีที่ ๑ และปีที่ ๒ ภาค ๒ ในวิชาสัมพันธ์ และวิชาชีพ โดยเฉลี่ยไม่ต่างกัน ยกเว้นผลการเรียนในชั้นปีที่ ๒ ภาค ๑ ของนักเรียนทั้งสองเพศ โดยเฉลี่ยของกลุ่มนี้ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักเรียนทั้งสองเพศที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ ๓ ที่มีลักษณะเหมือนกัน จำนวน ๑๔ คน เป็นชาย ๘ คน หญิง ๘ คน การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนวิชาสามัญ วิชาสัมพันธ์ และวิชาชีพของนักเรียนทั้งสองเพศ ในชั้นปีที่ ๑ ปีที่ ๒ ปีที่ ๓ ภาค ๑ โดยเฉลี่ยของกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ความเห็นของครูอาจารย์ที่มีต่อผลการเรียนในวิชาสามัญ วิชาสัมพันธ์ และวิชาชีพ ตามผลวิเคราะห์ในภาค ๒ ว่านักเรียนชายเรียนดีกว่านักเรียนหญิงในทุกสาขาวิชา แต่ผลการวิเคราะห์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองเพศในบางภาคที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ และตรงกับความคิดเห็นของครูทั้งกล่าว

จากผลการวิจัยดังกล่าวได้ชี้ให้เห็นความสามารถทางด้านการเรียนของนักเรียนหญิงในโรงเรียนรางวัลทูลุ่หมวัน ว่าสามารถเรียนได้ทัดเทียมนักเรียนชาย เมื่อองค์ประกอบอื่น ๆ เท่าเทียมกัน เนื่องจากสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนทั้งสองเพศไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเชิงสถิติ แม้ว่าผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูจะชี้ให้เห็นความโน้มเอียงในแนวความคิดของครู ผู้สอนอย่างชัดเจนว่าครูยังมีความ

โน้มเอียงในแนวความคิดของครูผู้สอนอย่างชัดเจนว่า ครูยังมีความเชื่อว่าผู้ร้ายจะต้องเรียนดีกว่าผู้หญิงในแขนงวิชาที่เคยเปิดให้เฉพาะนักเรียนชายมาแต่เดิม และวัฒนธรรมของไทยก็ยังให้เกียรติผู้ชายและยกย่องผู้ชายในด้านการเรียนมากกว่าผู้หญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาซึ่งต้องใช้กำลังร่างกาย ผู้เขียนเห็นว่า ความแตกต่างระหว่างการเรียนของนักเรียนทั้งสองเพศมีอยู่บ้าง แต่ไม่ในความแตกต่างที่เด่นชัดและชัดเจนในทางสถิติ อย่างไรก็ตามผลการวิจัยนี้ได้ทำให้มองเห็นได้ว่า นักเรียนหญิงสามารถเรียนจบในแขนงวิชาการช่างอุตสาหกรรมได้ แม้ว่าจะเป็นจำนวนเพียงเล็กน้อย แต่ก็ทำลายนักการศึกษาหรือผู้ที่สนใจในวงการศึกษาระดับมัธยมศึกษาให้ศึกษาหรือทำการวิจัยต่อไปไม่น้อยทีเดียว ดังนั้นจึงใคร่ขอสรุปว่ายอมรับสมมุติฐานที่วางไว้ในการศึกษาเรื่องนี้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยนี้ ผู้ทำการวิจัยใคร่ขอเสนอแนะผู้บริหารงานที่เกี่ยวข้องว่า สมควรจะรับนักเรียนหญิงที่มีคุณสมบัติเหมาะสมต่อไปโดยใช้การสอบคัดเลือกความถนัดในด้านการเรียน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความถนัดทางช่าง ตลอดจนการกำหนดลักษณะร่างกายที่เหมาะสม เป็นผู้มีความสนใจที่แท้จริง และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ สำหรับจำนวนนักเรียนนั้น เห็นว่าควรขยายรับเพิ่มเติม แต่ทั้งนี้การขยายรับควรให้อยู่ในระหว่าง ๒๕ - ๓๐ % ของจำนวนนักเรียนที่รับทั้งหมด การที่แม่ขยายตัวแล้วยังกำหนดไว้น้อยเช่นนี้ก็เนื่องจากว่า นอกจากความสามารถในทางการเรียนแล้วยังต้องพิจารณาปัจจัยอย่างอื่น เช่น โอกาส และช่องทางในการหางานทำ ซึ่งก็โลกกล่าวมาแล้วว่า ผู้สำเร็จในวิชาช่างอุตสาหกรรมที่เป็นหญิงยังประสบอุปสรรคในการหางานอยู่

ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยต่อไป

๑. ควรทำการศึกษาอย่างจริงจังอีกต่อไปในเรื่องสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนทั้ง

สองเพกในโรงเรียนช่างกลปทุมวัน

๒. ขยายการสำรวจทำนองเดียวกันในโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรมอื่น ๆ
๓. ขยายการสำรวจในทำนองเดียวกันออกไปในค่านเกษตรกรรม หรือ
พาณิชย์การ
๔. ควรทำการวิจัยเพื่อทราบทัศนคติของสังคมที่มีต่อการศึกษานักเรียน
หญิงโดยส่วนรวม และโดยเฉพาะในโรงเรียนที่เคยจัดไว้สำหรับ
นักเรียนชายมาก่อน